

Trio Wanderer

La denominació Wanderer, el Viatjant, que identifica el Trio, suposa un viatge interior que l'acosta a Schubert i el Romanticisme alemany, i alhora de descoberta i curiositat que el porta a Haydn i les partitures contemporànies. Els seus tres músics es van graduar al Conservatori Superior de Música de París, ampliaren coneixements a la Bloomington's School i a la Juilliard School de Nova York. També van participar en classes magistrals de grans mestres, com el Trio Beaux Arts i Quartet Amadeus, entre d'altres. El 1988 van guanyar el Concurs ARD de Munic i el 1990 el Concurs de Cambra Fischhoff als EUA.

El Trio ha actuat a les més importants sales de concerts, no solament d'Europa, sinó també dels Estats Units i al Japó. I en festivals de prestigi: Schleswig-Holstein, Rheingau, La Roque d'Anthéron, Los Folles Journées de Nantes, Granada, Osaka i tres vegades al Festival de Salzburg. Tot col·laborant amb grans noms de la música actual, com Y. Menuhin, Ch. Hogwood, M. Guidarini, K. Masur, Ch. Dutoit, J. Conlon... i acompanyant orquestres de Tolosa de Llenguadoc, Niça, Montpeller, Orquestra Nacional de França, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín, Filharmònica de Graz, Simfònica de Varsòvia, la Corunya, Tenerife, Santiago de Xile...

En l'àmbit discogràfic, el Trio Wanderer ha treballat per als segells Sony Classical, Harmonia Mundi, Universal Accord, Mirare i Cypres Records. Ha enregistrat la integral de *Trios* de Schubert, Brahms i Beethoven, el *Triple concert* de Martinů i composicions de Chausson, Ravel, Haydn, Xostakóvitx, Copland, Saint-Saëns, Mendelssohn, Smetana, Txaikovski, Dvořák... En música contemporània, una altra debilitat dels Wanderer, han estrenat i gravat obres de Thierre Escaich, Bruno Mantonvani i Marco Francescini, entre d'altres. Igualment, han col·laborat amb el baríton austríac Wolfgang Holzmair, amb cançons de Beethoven, Haydn i Pleyel. Així mateix, la formació ha fet nombrosos enregistraments per a la ràdio i la televisió –Radio France, BBC, ARD, DSR, Mezzo... També va protagonitzar un documental que la cadena ARTE va emetre el juny del 2003.

Acumula una llarga llista de premis: Choc du Monde de la Musique, Diapason d'Or, Midem Classical Music Award, Fanfare's Want List, Critic's Choice de Grammophone... El seu àlbum amb *Quintets* de Hummel i *La Truita* de Schubert ha estat inclòs als Top 100 Forbes de música. A més, ha guanyat tres vegades el Victoire de la Musique al millor conjunt de l'any (1997, 2000 i 2009).

Tots tres membres imparteixen docència. I van rebre la distinció de Chevalier dans l'Ordre de Arts et Lettres, atorgada pel govern francès.

Amb la col·laboració de:



Troba'ns a:



www.palaumusica.cat

B 107-2019

Trio Wanderer

Els Trios nocturns de Schubert

Palau Cambra
Dijous, 31 de gener de 2019 – 20h
Sala de Concerts



Programa

Trio Wanderer

Vincent Coq, piano

Jean-Marc Phillips-Varjabédian, violí

Raphaël Pidoux, violoncel

I

Franz Schubert (1797-1828)

Trio núm. 1, en Si b major, op. 99, D. 898

Allegro moderato

Andante un poco mosso

Scherzo. Allegro

Rondo. Allegro vivace

II

Franz Schubert

Trio núm. 2, en Mi b major, op. 100, D. 929

Allegro

Andante con moto

Scherzo: Allegro moderato

Allegro moderato

“*El soroll d’abans de néixer no ens deixa dormir*”

Màrius Sampere

Ignosi, 2015

Comentari

41’

L’ombra de Beethoven era allargada, com bé va experimentar Schubert en diferents àmbits de la seva producció musical, com el quartet de corda o la simfonia. Qui podia anar més enllà de les fites assolides pel gegant de Bonn? El fre, tanmateix, també podia ser un estímul per explorar vies personals d’expressió que van fructificar en un bon grapat d’obres mestres, especialment les escrites els darrers anys de vida de Schubert, marcats per la malaltia, la debilitat física creixent i el desànim de veure com el seu talent no obtenia el reconeixement esperat.

43’

Els dos *Trios* compostos entre final del 1827 i començament del 1828 pertanyen a aquest grup de partitures de plena maduresa, dos exemples d’un gènere que, després del model construït per Haydn, assoliria amb Beethoven una consistència allunyada del mer divertiment, amb una part de piano força més elaborada que la del violí i el violoncel per esdevenir un veritable diàleg a tres. Tot i el número de catàleg, és probable que el *Trio en Si bemoll major, op. 99, D. 898*, mai interpretat públicament en vida de Schubert (sí en l’esfera privada), fos escrit després de l’*opus 100, D. 929*. Si bé el trio no té els sobtats esclats de desesperació d’altres peces contemporànies, el seu desenvolupament no està exempt d’ombres passatgeres, malgrat el caràcter afirmatiu del primer moviment i la serenitat de l’“Andante un poco mosso”.

Un primer moviment encara més enèrgic obre el *Trio en Mi bemoll major*, tot creant un contrast acusat amb el posterior “Andante con moto”. Un aire de marxa i una melodia, inspirada en una cançó sueca, d’atmosfera melangiosa, per moments inquietant, presideixen un moviment que assoliria una inesperada popularitat quan Stanley Kubrick el va emprar en la banda sonora de la pel·lícula *Barry Lindon*. L’“Scherzo” següent intenta recuperar el caràcter lluminós, posat en entredit de nou en el final, marcat per la reaparició, com un record dolorós, del tema principal del moviment lent. Tanmateix, el compositor austríac aconsegueix fer del tot convincent la conclusió exuberant d’una partitura majestuosa. A més de ser l’única obra de cambra de Schubert editada en vida seva, la peça també va ser estrenada en públic el 26 de desembre de 1827 i tornaria a ser interpretada en un concert organitzat pel mateix compositor amb obres pròpies en una sala del Musikverein, una sessió que esdevindria un (tardà) èxit de públic. La data? El 26 de març de 1828, el primer aniversari de la mort de Beethoven.

Xavier Cester, crític musical

També et pot interessar

Cicle Schubert

Matthias Goerne, baríton

Leif Ove Andsnes, piano

Sala de Concerts

Preu: 20, 35 i 50 euros

Dilluns 4 de març de 2019 – 20 h

F. Schubert: *Die schöne Müllerin, D. 795*

Dimarts 5 de març de 2019 – 20 h

F. Schubert: *Winterreise, D. 911*

Dijous 7 de març de 2019 – 20 h

F. Schubert: *Schwanengesang, D. 957*